

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ในการวิจัยศึกษา เปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้ว ที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง และเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วตามตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้ คือ ระดับช่วงอายุ ระดับการศึกษา และสาเหตุของการอยู่เป็นโสด

ขั้นตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากสตรีที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งที่เป็นลูกจ้างของรัฐและของเอกชน รวมทั้งสิ้น 400 คน แบ่งเป็นสตรีโสด จำนวน 200 คน สตรีที่สมรสแล้ว 200 คน โดยใช้อัตราส่วนลูกจ้าง เอกชน : ลูกจ้างรัฐ เท่ากับ 5 : 2 ซึ่งได้แสดงรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในตารางที่ 4 ถึงตารางที่ 6

ตารางที่ 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)
30-44 ปี	266
45-54 ปี	84
55 ปีขึ้นไป	50
รวมทั้งหมด	400

หมายเหตุ สัดส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงอายุ ใช้ข้อมูลจากการสำรวจแรงงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติปี พ.ศ. 2531

ตารางที่ 5 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)
ระดับประถมศึกษา	50
ระดับมัธยมศึกษา	68
ระดับอนุปริญญา	51
ระดับปริญญาหรือสูงกว่า	231
รวมทั้งหมด	400

ตารางที่ 6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสด จำแนกตามสาเหตุของการอยู่เป็นโสด

สาเหตุของการอยู่เป็นโสด	จำนวน (คน)
อยู่เป็นโสดโดยสมัครใจ	60
อยู่เป็นโสดโดยไม่สมัครใจ	140
รวมทั้งหมด	200

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้ คือ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระดับช่วงอายุ และสาเหตุของการอยู่เป็นโสด ซึ่งได้แสดงรายละเอียดทั้งหมดในตารางที่ 7 ถึงตารางที่ 19

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการ เห็นคุณค่าในตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพและระดับช่วงอายุ

ระดับช่วงอายุ (ปี)	สถานภาพ			
	โสด		สมรส	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
30-44	23.33	4.92	23.85	3.81
45-54	21.04	5.01	22.85	4.08
55 ปีขึ้นไป	15.33	4.27	21.27	4.62

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของการ เห็นคุณค่าในตนเองของสตรีที่สมรสแล้ว ทั้ง 3 ช่วงอายุมีค่าใกล้เคียงกัน ส่วนในสตรีโสดคะแนน เฉลี่ยมีค่าใกล้เคียง เฉพาะช่วงอายุ 30-34 ปี และ 45-54 ปี เท่านั้น

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการ เห็นคุณค่าในตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพและระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา(ปี)	สถานภาพ			
	โสด		สมรส	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ประถมศึกษา	15.81	3.90	21.69	3.86
มัธยมศึกษา	18.80	4.62	22.85	3.93
อนุปริญญา	18.42	4.33	21.96	4.12
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	24.87	4.30	24.34	3.72

จากตารางที่ 8 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการ เห็นคุณค่าในตนเองของสตรีที่สมรสแล้ว และสตรีโสดในระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีค่าใกล้เคียงกันมาก ส่วนในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีค่าไม่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของการเห็นคุณค่า
ในตนเอง และแสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่า t

สถานภาพ	$\bar{X}$	S.D	t
โสด (N = 200)	21.29	5.703	4.49 ***
สมรส (N = 200)	23.50	3.957	

*** $p < .001$

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่ม
ตัวอย่างที่สมรสแล้ว สูงกว่าสตรีโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าใน
ตนเองจำแนกตามสา เหตุการอยู่ เป็นโสด และแสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ด้วยค่า t

สาเหตุของการอยู่ เป็นโสด	$\bar{X}$	S.D	t
อยู่ เป็นโสดด้วยความสมัครใจ (N = 60)	22.73	5.785	2.33 *
อยู่ เป็นโสดโดยไม่สมัครใจ (N = 140)	20.74	5.533	

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่าง
สตรีโสดที่อยู่ เป็นโสดด้วยความสมัครใจ สูงกว่าสตรีโสดที่อยู่ เป็นโสดโดยไม่สมัครใจอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 ตารางสรุปการวิเคราะห์ความแปรปรวนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสดในแต่ละระดับช่วงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1884.46	942.23	40.46 ***
ภายในกลุ่ม	197	4587.12	23.28	
ทั้งหมด	199	6471.59		

*** $P < .001$

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสดในแต่ละระดับช่วงอายุมีการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เมื่อพบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับช่วงอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบภายหลังด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Procedure) ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงผลการทดสอบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสดในแต่ละระดับช่วงอายุ

ระดับช่วงอายุ (ปี)	$\bar{X}$	ระดับช่วงอายุ (ปี)		
		30-44	45-54	55 ปีขึ้นไป
30-44 (N = 132)	23.33		2.66 *	7.85 *
45-54 (N = 41)	21.04			4.79 *
55 ปีขึ้นไป (N = 27)	15.33			

* $P < .05$ ค่าเชฟเฟวิกฤติ = 2.4454

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีโสดที่อยู่ในช่วงอายุ 30-44 ปี แตกต่างจากสตรีโสดที่อยู่ในช่วงอายุ 45-54 ปี และ 55 ปี ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสตรีโสดที่อยู่ในช่วงอายุ 45-54 ปี พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง แตกต่างจากสตรีโสดที่อยู่ในช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่าสตรีโสดที่อยู่ในช่วงอายุน้อยจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าสตรีโสดที่อยู่ในช่วงอายุมาก

ตารางที่ 13 ตารางสรุปการวิเคราะห์ความแปรปรวนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างสตรีที่สมรสแล้วในแต่ละระดับช่วงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	89.97	44.98	2.93
ภายในกลุ่ม	197	3026.03	15.36	
ทั้งหมด	199	3116.00		

จากตารางที่ 13 ผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้วในแต่ละระดับช่วงอายุ มีการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ตารางสรุปการวิเคราะห์ความแปรปรวนการเห็นคุณค่าในตนเอง
ของกลุ่มตัวอย่างสตรีโสดในแต่ละระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	2850.63	950.21	51.43 ***
ภายในกลุ่ม	196	3620.96	18.47	
ทั้งหมด	199	6471.59		

*** $P < .001$

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่าคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีโสดในแต่ละระดับการศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการทดสอบภายหลังดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการทดสอบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างสตรีโสดในแต่ละระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า
ประถมศึกษา	15.81				
มัธยมศึกษา	18.80	2.34			
อนุปริญญา	18.42				
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	24.87	8.75 *	7.41 *	6.45 *	

* $P < .05$ ค่าเชฟเฟริกฤติ = 2.7928

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีโสดที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าแตกต่างจากสตรีโสดที่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอนุปริญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสตรีโสดที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างจากสตรีโสดที่มีระดับการศึกษาชั้น ประถมศึกษาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างสตรีที่สมรสแล้วในแต่ละระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	258.55	86.18	5.19 ***
ภายในกลุ่ม	196	2857.44	14.57	
ทั้งหมด	199	3116.00		

*** $p < .001$

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีที่สมรสแล้วในแต่ละระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการทดสอบรายคู่ดังแสดงในตารางที่ 17

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงผลการทดสอบ เป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าของตนเองของกลุ่มตัวอย่างสตรีที่สมรสแล้วในแต่ละระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า
ประถมศึกษา	21.69				
มัธยมศึกษา	22.09				
อนุปริญญา	21.96				
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	24.34	3.34*	2.71	3.31*	

* $P < .05$ ค่าเชฟเฟวิกฤติ = 2.7928

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าสตรีที่สมรสแล้ว ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างจากสตรีที่สมรสแล้วที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและอนุปริญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสตรีที่สมรสแล้วที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีรสและสตรีที่สมรสแล้วในแต่ละระดับช่วงอายุ

ช่วงอายุ	รส		สมรส		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
30-44 ปี	23.33	4.92	23.85	3.81	.96
45-54 ปี	21.04	5.01	22.85	4.08	1.81
55 ปีขึ้นไป	15.33	4.27	21.27	4.62	4.0 ***

*** $P < .001$

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีทั้งสองกลุ่มในช่วงอายุ 30-44 ปี และ 45-54 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไปค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีที่สมรสแล้วสูงกว่าสตรีโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วในแต่ละระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	โสด		สมรส		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
ประถมศึกษา	15.81	3.90	21.69	3.68	4.71***
มัธยมศึกษา	18.80	4.62	22.09	3.93	3.17**
อนุปริญญา	18.42	4.33	21.96	4.12	2.98**
ปริญญาหรือสูงกว่า	24.87	4.30	24.34	3.72	1

*** $p < .001$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีที่สมรสแล้วมีค่าสูงกว่าสตรีโสดในทุกๆระดับการศึกษา ยกเว้นระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีโสดสูงกว่าสตรีที่สมรสแล้ว เพียงเล็กน้อย และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับการศึกษา พบว่าสตรีที่สมรสแล้วมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าสตรีโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .01 และ .01 ในกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอนุปริญญาตามลำดับ ส่วนในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ